

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΕΣ ΕΠΟΥΛΩΣΗΣ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΜΕ ΒΛΑΣΤΙΚΗ ΠΕΜΦΥΓΑ

PARTICULARITIES OF WOUND HEALING IN PATIENTS WITH PEMPHIGUS VEGETANS

Σταμπολίδης Νεκτάριος, Αργυράκος Θεόδωρος, Κουράκος Παναγιώτης, Καραγκούνης Γεώργιος, Υψηλάντη Ελισσάβετ, Τσαρουχά Κωνσταντίνα, Ντέρη Καλλιόπη, Δημητρούλη Αικατερίνη, Καστανά Ουρανία

Stampolidis Nektarios, Argyrakos Theodoros, Kourakos Panagiotis, Karagkounis Panagionis, Ypsilanti Elissavet, Tsaroucha Konstantina, Deri Kalliopi, Dimitrouli Aekaterini, Castana Ourania

Τμήμα Πλαστικής και Επανορθωτικής Χειρουργικής, ΓΝΑ «ο Ευαγγελισμός»

Η πέμφιγα αποτελεί σπάνια ομάδα αυτοάνοσων νοσημάτων που επηρεάζουν το δέρμα και τους βλεννογόνους. Ιστολογικά χαρακτηρίζεται από αυτοαντισώματα ενάντια στη δεσμογλεΐνη, που προκαλούν φαινόμενο γνωστό ως ακανθόλυση.

Κλινικά παρατηρούνται φλύκταινες ή πομφόλυγες που ρήγνυνται αυτόματα με επακόλουθα έλκη. Η έκταση των βλαβών ποικίλει.

Ιστορικά το πρώτο επίσημο άρθρο περί πέμφιγας χρονολογείται το 1964.

Διάφοροι τύποι πέμφιγας ποικίλης βαρύτητας έχουν περιγραφεί. Μια μορφή πέμφιγας αποτελεί η βλαστική πέμφιγα, μια από τις ηπιότερες μορφές.

Η διάγνωση της νόσου, πραγματοποιείται κλινικά (χαρακτηριστικές δερματικές βλάβες), με το σημείο Nikolsky και επιβεβαιώνεται με βιοψία δέρματος.

Θεραπευτικά χρησιμοποιείται αντιφλεγμονώδης – ανοσοκατασταλτική θεραπεία (δαψώνη, κορτικοειδή, αζαθιοπρίνη, μεθοτρεξάτη, κυκλοσπορίνη) ενώ σοβαρές περιπτώσεις πέμφιγας χρήζουν αντιμετώπισης παρόμοιας με σοβαρά εγκαύματα συμπεριλαμβανομένης και νοσηλείας σε μονάδα εντατικής ή εγκαύματος.

Περιγράφεται η εμπειρία της κλινικής σε ασθενή με βλαστική πέμφιγα με ιδιαιτερότητες τόσο κατά τον διεγχειρητικό χειρισμό των ευαίσθητων ιστών όσο και κατά την μετεγχειρητική παρακολούθηση των μετεγχειρητικών τραυμάτων και την επούλωση αυτών.